

[Brorsen.]

møderne, er Landets Handelspolitik. Fra visse Sider har man villet paadutte os, at vi vilde afskaffe alt, hvad der hedder Kontrol og lade det hele passe sig selv. Men det er jo aldeles ikke rigtigt. Vi udtaler os naturligvis som fornuftige Mennesker, og det, vi har sagt, er, at vi naturligvis skal have den nødvendige Kontrol med, at de Traktater, vi afslutter, overholdes. Men denne Kontrol kan efter vor Opfattelse forenkles ganske uhyre i Sammenligning med den, vi har i Øjeblikket.

Jeg vil saa blot med Hensyn til Eksportspørgsmaalet sige, at i denne Forbindelse spiller jo ogsaa Lovgivningen om Udstykningen af Jord en meget stor Rolle. Stagnerer vor Landbrugsekspert, og vi samtidig forcerer Udstykningen, maa der efterhaanden blive trænge Kaar for baade de mindre og de større Landbrug, idet der jo paa den Maade stadig bliver flere og en fuldkommen stagnerende Produktion. Venstre har altid været Tilhænger af en fornuftig Udstykningspolitik, ud fra den Betragtning, at i et Samfund i Udvikling, et Samfund, hvor Befolkningen stadig forøges, maa der ogsaa gøres Udvej for, at en passende Del af Befolkningsforøgelsen kan blive ude paa Landet og finde Arbejde ved Landbruget. Vi har, hvad denne Lovgivning angaar, ønsket passende store Brug, saaledes at der blev en tilstrækkelig stor Arbejdsplads for en Familie. Jeg gør opmærksom paa, at gennem Aar har alene vi fra Venstres Side — ja, maaske de Konservative ogsaa har haft visse Bemærkninger at gøre i saa Henseende — slaet til Lyd for, at disse Brug skulde være noget større. Først nu er man fra radikal og socialdemokratisk Side kommet ind paa, at der vistnok er noget rigtigt i denne Tanke, og derfor er de Brug, der oprettes nu, betydeligt større end de, der blev oprettet for en Del Aar siden. Men det er jo tit saaledes, at vi i lange Tider maa tale for døve Øren, inden de Herrer forstaaer, at de Veje, vi anviser, er de rigtige.

Jeg nævner hele dette Udstykningsproblem, fordi jeg har Indtryk af, at der nu hejses nye Signaler fra Socialdemokratiets Side, hvad dette Spørgsmaal angaar, og det synes jeg i alt Fald vi maa have Rede paa. Der blev for en Tid siden holdt et Foredrag i Radioen af en af Socialdemokratiets Folketingsmænd, det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre). Referatets Rigtighed forudsat slog det paagældende ærede Medlem til Lyd for at betræde andre Baner end de hidtil betraadte. Det var nærmest det russiske System, hvorefter de store Gaarde ikke skal

udstykket, men holdes samlet, de skal købes af Staten, og saa skal der bygges Boliger til de Familier, der i Fællesskab skal drive den store Ejendom. Jeg tror, det vilde have sin Interesse at faa noget nærmere at vide om de Planer, der her er omtalt. Først havde vi jo forud for sidste Valg det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch's Døds klokke, og nu er, saa vidt jeg kan skønne, det andet Signal hejst, altsaa dette, at vi skal have noget i Retning af det russiske System med Hensyn til hele Udstykningen.

Jeg og mit Parti betragter det som en Lykke, at vi har de Tusinder af selvstændige mindre og mellemstore Landbohjem, hvor der ganske vist til Tider skal arbejdes haardt, og hvor der kun tjenes lidt, men hvor man gennemgaaende træffer lykkelige Forhold, fordi de paagældende har deres Virkeplads paa deres eget. Det er i det hele taget Venstres økonomiske Politik i en Nøddeskal: Bevarelse af de selvstændige Virksomheder baade i By og paa Land.

Jeg indskyder her en Bemærkning om Haandværkerne. De har jo egentlig aldrig, saa vidt jeg kan mindes, været Staten til større Besvær eller Bekostning, men der blev i sin Tid, vistnok i 1933, ydet nogle Haandværkerlaan, og vi fra Venstres Side er meget interesserede i at faa disse Laan hurtigt afviklet. Netop i Betragtning af Haandværkets lidt vanskelige Stilling vil jeg anmode om, at man tager large paa hele dette Problem og sørger for hurtigst muligt at faa det ud af Verden.

Efter at jeg nu har udtalt mig om de smaa selvstændige Bedrifter, vil jeg tilføje, at vi naturligvis ikke staaer ligegyldige over for de større Virksomheder, f. Eks. inden for Industrien, som nu engang hører til i et Nutidssamfund. Den Ligestilling mellem Erhvervene, som vi saa ofte har gjort os til Talsmænd for, men som endnu ikke er opnaaet, vil vi naturligvis fortsat vie hele vor Opmærksomhed. Vi har ikke forsømt at tale Landbrugets og ogsaa andre Erhvervs Sag og at paatale den Uret, der er begaaet over for Landbruget, og det vil vi ogsaa gøre i den kommende Tid, men jeg vil gerne sige, at Landbruget maa forstaa, hvor nødvendigt det er, at det ligesom andre Erhverv staaer samlet. Hvis denne Samling imidlertid skal tilvejebringes, hvilket vilde være meget ønskeligt, maa det ske paa den Maade, at det bliver en Samling til Midten. Dermed mener jeg, at yderliggaaende Standpunkter, som ikke mindst kommer frem fra visse Sider, Trusler om Produktionsstrejker og sligt, kun kan